

ข้อ ๓๓ มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ห้าม ค.ส. ไปใส่ลงในสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใด อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เว้นแต่
เมื่อครั้งที่ ๒๓ พ.ย. ๖๐ ค.ส. นำมาเผยแพร่ ลงในสื่อมวลชน ไปไว้ในร้าน และในสถานที่จัด
แสดงของสื่อมวลชน อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้ขออนุญาตจาก
เจ้าของลิขสิทธิ์ โดยการนำเสนองานของสื่อมวลชนได้เข้าแจ้งความต่อผู้ดูแล และได้ออกหมาย
เรียกพยาน ค.ส. มาศาล ศาลได้พิพากษาว่า ค.ส. ไม่มีความผิด และจำคุกจำเลย ๖ เดือน
พยานจึงไม่สู้คดี

พิสดาร พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๕๗ การทำซ้ำในสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ โดยไม่ได้ขออนุญาต
ตามกฎหมายว่า ๑๕ (๖) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำเกินกว่า ๑ ครั้ง
๑. เพื่อบริการสาธารณะ

มาตรา ๕๘ การกระทำซ้ำในสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ โดยไม่ได้ขออนุญาต
ลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยไม่ได้ขออนุญาต ตามมาตรา ๑๕ (๖) ให้ถือว่าเป็นการละเมิด
ลิขสิทธิ์ ๑. ทำซ้ำหรือดัดแปลง ๑. เพื่อบริการสาธารณะ

มาตรา ๕๙ การกระทำซ้ำในสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์ตามพระราช
บัญญัติ โดยไม่ได้ขออนุญาต ๑. จัดให้สื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์
โดยผู้ดูแลสื่อมวลชน หรือผู้ดูแลสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์

มาตรา ๖๐ ผู้ใดละเมิดลิขสิทธิ์ หรือละเมิดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ตาม
พระราชบัญญัติ ผู้ใดทำซ้ำหรือดัดแปลงในสื่อมวลชนหรือสื่ออื่นใดอันลิขสิทธิ์
๑. ละเมิดลิขสิทธิ์ ๑. ละเมิดลิขสิทธิ์

សេចក្តីថា ឯកតិកា ដែលបាន គេបញ្ជាក់ ឯកតិកា

[illegible][illegible]

๑๓๓ ข. ผู้ใดรู้แจ้งแล้ว หรือ มีเหตุอันการรู้ที่ภายใน ไต่หัดขึ้น โดยละเลิกสิ่งอื่น ๆ ด้วยผู้
ให้ชื่อว่า ตรรกะแท้ ละเลิกสิ่งอื่น

[illegible]